

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/149/2022
Identifikačné číslo spisu:	3821205039
Dátum vydania rozhodnutia:	30.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:3821205039.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: I. O., nar. X. D. XXXX, bytom P. č. XXX, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: T. O., nar. X. D. XXXX, bytom P. č. XXX, zastúpená JUDr. Ing. Mikuláš Práznovszky, CSc., advokát so sídlom v Nových Zámkoch, Bočná 26 a otca: I. O., nar. XX. I. XXXX, bytom G., G. XX, Č. O. a vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: X. T., nar. XX. S. XXXX, zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov matky: T.L. O., nar. X. D. XXXX, bytom P. č. XXX a otca: R. T., nar. X. S. XXXX, bytom P.W. č. XXX, obaja právne zastúpení JUDr. Ing. Mikuláš Práznovszky, CSc., advokát so sídlom v Nových Zámkoch, Bočná 26, o návrhu navrhovateľa: W.. O. D., nar. XX. I. XXXX, bytom G., Š. č. XX/XX, t. č. bytom O. č. XX, na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 13P/48/2021, o dovolaní rodičov maloletých proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 28. apríla 2022, sp. zn. 27CoP/25/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1.1. Okresný súd Prievidza (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 7. januára 2022, č. k. 13P/48/2021-22, nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil matke povinnosť odovzdať maloletú I. dočasne do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa a matke a otcovi uložil povinnosť odovzdať maloletého X. dočasne do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, a to do právoplatného skončenia konania vo veci zverenia maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti (I. výrok). Súd prvej inštancie začal konanie vo veci zverenia maloletej I. a maloletého X. do náhradnej osobnej starostlivosti (II. výrok) a nariadil výkon rozhodnutia o neodkladnom opatrení (III. výrok).

1.2. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 2 ods. 1 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá CSP, § 367 ods. 1, 2, 3 CMP, čl. 5 Zákona o rodine, čl. 24 Charty základných práv Európskej únie, čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, § 44 ods. 1, § 45 ods. 1, 2, 3 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie mal z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj z pripojených

listinných dôkazov za preukázané, že existuje potreba dočasnej úpravy pomerov maloletých detí I. O., nar. XX.XX.XXXX a X. T., nar. XX.XX.XXXX v ich záujme, preto v prejednávanej veci nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zveril maloleté deti do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa W. O. D., ktorý je starým otcom maloletých detí. Navrhovateľ je povinný sa o maloleté deti starať, vychovávať ich a zabezpečovať ich každodenné potreby. Súd prvej inštalácie mal za osvedčené, že takéto rozhodnutie je za daného stavu naliehavé a je v záujme maloletých detí. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny mal za preukázané, že navrhovateľ má predpoklady sa o maloleté deti dobre postarať a v domácnosti má vytvorené vhodné podmienky na uspokojovanie ich potrieb. Maloletým deťom dokáže zabezpečiť pokojné rodinné prostredie a zázemie. Maloleté deti samé uviedli, že sa u navrhovateľa cítia lepšie a bezpečnejšie ako doma a majú s ním vytvorený pekný vzťah.

1.3. Nakoľko sa voči matke maloletých detí a jej partnerovi R. T. začalo trestné stíhanie vo veci podozrenia zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona účinného od 01.01.2016 spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (trestného stíhania vedeného Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prievidzi pod ČVS: ORP-623/1-VZS-PD-2021) mal súd prvej inštalácie za to, že vzhľadom k uvedeným skutočnostiam bude v záujme maloletých detí, aby boli dočasne zverené do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa mimo domáceho prostredia, čo okrem iného môže dopomôcť k riadnemu vyšetrovaniu a spravodlivému rozhodnutiu a trestu.

1.4. Zároveň súd prvej inštalácie začal konanie vo veci zverenia maloletej I. O., nar. XX.XX.XXXX a maloletého X. T., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti a neodkladné opatrenie nariadil na čas do právoplatného skončenia predmetného konania. Konštatoval, že ideálnym stavom je, keď maloleté deti môžu vyrastať v starostlivosti rodičov. Zároveň považoval za potrebné podotknúť, že základným právom maloletých detí je právo na pokojné a harmonické rodinné prostredie a je povinnosťou rodičov im takéto prostredie zabezpečiť. V prípade, že rodičia nedokážu vytvoriť vhodné prostredie pre zdravý rast maloletých detí, keď maloleté deti sú hladné, na svoj vek nadmerne zaťažované domácimi prácami, nie je im poskytovaná primeraná zdravotná starostlivosť a sú vystavované ponižovaniu, vyhrážaniu a zastrasovaniu, je dôvodné, aby sa maloleté deti zverili do náhradnej osobnej starostlivosti inej osoby. Vyhodnotiac všetky vyššie uvedené osvedčené relevantné skutočnosti a okolnosti prípadu, súd prvej inštalácie dospel k záveru, že v danom prípade boli naplnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa maloleté deti I. O. a X. T. dočasne zveria do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa a tým bude zabezpečené, že maloleté deti budú vyňaté z nevhodného prostredia v domácnosti matky a jej partnera. Súd ohraničil trvanie neodkladného opatrenia tak, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia vo veci samej, pričom súd prvej inštalácie začal konanie vo veci zverenia maloletej I. O. a maloletého X. T. do náhradnej osobnej starostlivosti.

2.1. Krajský súd v Trenčíne uznesením z 28. apríla 2022, sp. zn. 27CoP/25/2022, uznesenie súdu prvej inštalácie potvrdil.

2.2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okolnosti uvádzané navrhovateľom v podanom návrhu, ale predovšetkým vyplývajúce zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, z podnetu Poradenského centra Nádej, ako aj zo správy vypracovanej Spoločnosťou priateľov z detských domovov Úsmev ako dar, sú natoľko závažné a relevantné, že odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštalácie, že za aktuálneho stavu je nevyhnutné predbežne zastabilizovať pomery maloletých detí, ktoré sa doma necítia bezpečne, ktorá skutočnosť vyplýva napríklad zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 04.01.2022, ktorý v správe uviedol, že na základe pohovorov s deťmi počas vykonaných aktivít organizáciou Úsmev ako dar vyplynulo, že prostredie detí vnímajú nie ako úplne bezpečné a ako ohrozenie vnímajú pána T.. Aj z podnetu Poradenského centra Nádej na prešetrenie pomerov zo dňa 12.10.2021 centrum uviedlo, že podľa viacerých indícií a impulzov zo strany okolia, školy, blízkej rodiny, susedov a priateľov detí vzniklo podozrenie, že ich mama spolu s partnerom spôsobujú svojím konaním maloletým deťom viaceré fyzické a psychické ujmy a traumy. Matka maloletých detí agresívne správanie svojho partnera zámerne prehliada, neobjektívne ospravedľňuje a bagatelizuje. Agresívne a vulgárne správanie partnera matky voči deťom zaznamenali aj učitelia detí v škole. Deti sa o domácej situácii boja otvorene rozprávať a konfrontácii sa vyhýbajú, pri podrobnejšom skúmaní a rozhovoroch sa však dá vypozerovať, že čosi nie je v poriadku. Skutočnosť,

že deti sa doma necítia bezpečne, hlavne keď sú doma samé s R. a keď je doma matka, cítia sa o niečo lepšie, vyplýva aj zo správy vypracovanej Spoločnosťou priateľov z detských domovov Úsmev ako dar zo dňa 14.12.2021. Predovšetkým však nemožno prehliadnuť tú skutočnosť, že uznesením zo dňa 22.12.2021 č. k. ČVS: ORP - 623/1-VYS-PD-2021 bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), j) Trestného zákona, účinného od 01.01.2016, páchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Aj keď začaté trestné stíhanie ešte nepreukazuje, že skutok uvedený v oznámení sa stal a odňatie dieťaťa rodičom a zverenie maloletých do starostlivosti niekoho iného je vážnym zásahom do rodičovských práv a povinností a je odôvodnený len, ak je takéto rozhodnutie v záujme maloletých, uvedené skutočnosti sú natoľko zásadné, že je nevyhnutné, aby súdy obozretné a s maximálnym dôrazom a aj plnou váhou venovali pozornosť závažnosti danej situácie. Samotné vyjadrenia maloletých detí, správy, ktoré sú obsahom spisu, predmetné uznesenie OO PZ dávajú potom súdom nielen právo, no priam povinnosť zasiahnuť, hoc možno preventívne, no pri potrebe sledovania záujmov dieťaťa zjavne dôvodne, aspoň dočasne maloleté deti umiestniť mimo domácnosť a ich doterajšie výchovné prostredie, v ktorom sa maloleté deti cítia byť ohrozené zmeniť tým, že tieto budú dočasne v náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, ktorý je starým otcom maloletých detí. V jeho domácnosti majú vytvorený priestor pre uspokojovanie svojich potrieb, kde sa cítia lepšie ako doma. Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 10.02.2022 maloleté deti majú aktuálne v domácnosti starého otca vytvorené vhodné podmienky pre uspokojovanie svojich potrieb, starostlivosť v žiadnom smere nenamietajú, pôsobia spokojnejšie, aj zmenou výchovného prostredia začala maloletá I. prezentovať svoj názor a rozprávať o veciach, ktoré prežívala v domácnosti matky a jej partnera.

2.3. Za účelom poskytnutia okamžitej a promptnej ochrany v prípade, ak sa preukáže nebezpečenstvo potenciálne hroziacej ujmy, obzvlášť v konaniach s maloletými deťmi, je nevyhnutné starostlivo a maximálne obozretné pristupovať ku všetkým okolnostiam, ktoré sú súdu známe a ktoré poukazujú na potrebu poskytnúť ochranu maloletému dieťaťu. Súd prvej inštancie pri jeho nariadení vychádzal z dostatočne hodnoverných a relevantných zistení kompetentného orgánu o ochranu maloletých, ktoré vyvolávali vo svojom súhrne potrebu poskytnúť maloletému dieťaťu ochranu aj preventívne a dočasne. Za takejto akútnej situácie nemal súd prvej inštancie inú možnosť, ako návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v záujme maloletých detí vyhovieť, ich situáciu a tiež pomery rodičov vo vzťahu k tejto situácii neodkladným opatrením stabilizovať až do skončenia prebiehajúceho konania vo veci samej. Podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia boli splnené, a to aj za situácie, keď nie je potrebné, aby bolo voči matke a jej partnerovi resp. otcovi maloletého X. vznesené obvinenie, nakoľko už z prebiehajúceho trestného stíhania vyplývajú závažné podozrenia. Dôvodnosť neodkladného opatrenia bola osvedčená aj zo správy kolízneho opatrovníka, ako aj z podnetu Poradenského centra Nádej a zo správy vypracovanej Spoločnosťou priateľov z detských domovov Úsmev ako dar, ako je uvedené vyššie. Neboli tak dôvodné námietky matky, že súd prvej inštancie vychádzal len z tvrdení navrhovateľa bez toho, aby boli tieto aspoň osvedčené.

2.4. Krajský súd zároveň zdôraznil, že pri nariadení neodkladného opatrenia súd nemusí pre krátkosť času ani nemôže vykonávať dokazovanie v rovnakej forme a rozsahu, ako pri rozhodovaní vo veci samej. Preto súd prvej inštancie najmä pri existencii nepopierateľných podkladov od kolízneho opatrovníka, ako aj OO PZ nepovažoval za potrebné vykonávať ďalšie dôkazy, okrem iného napr. výsluchom matky. Javí sa, že vo veci samej bude potrebné vykonať širšie dokazovanie a otázka zverenia maloletých detí do starostlivosti navrhovateľa vyžaduje vykonanie riadneho dokazovania, preto bude riešená v prebiehajúcom konaní vo veci samej na súde prvej inštancie. Takéto dokazovanie presahuje účel neodkladného opatrenia. Odvolací súd zároveň dodal, že v prípade neodkladného opatrenia sa jedná o dočasnú úpravu, účinnú do rozhodnutia vo veci samej.

2.5. Pokiaľ ide o výroky II., III. napadnutého uznesenia, ktorým súd prvej inštancie začal konanie vo veci zverenia maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti a nariadil výkon rozhodnutia o neodkladnom opatrení, aj tieto výroky bolo potrebné odvolacím súdom potvrdiť ako vecne správne. Tak ako už je uvedené vyššie, v konaní vo veci samej súd bude vykonávať dokazovanie za účelom zistenia skutočného stavu veci potrebného pre rozhodnutie na zmenu doterajšej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletým deťom.

3.1. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie rodičia maloletých (ďalej aj „dovolatelia“).

3.2. Prípustnosť dovolania odôvodnili ustanovením § 420 písm. a/ a f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3.3. Namietali, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo v zmysle ich argumentácie nepreskúmateľné, arbitrárne, vychádzajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávne vykonaného dokazovania, ktoré nezohľadnilo dovolateľmi predkladané dôkazy, resp. nimi navrhované dôkazy ani neboli vykonané. Mali za to, že odôvodnenie odvolacieho súdu iba stručne uvádza námietky uvedené v odvolaní, pričom sa týmito námietkami ani odvolací súd nezaoberal. Ďalej uviedli, že samotný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahoval žiadne skutočnosti, ktoré by čo i len v rovine indícií odôvodňovali vyvodiť záver, že sú naplnené predpoklady ustanovenia § 365 ods. 1 CMP, preto podľa § 367 ods. 1 CMP nebola pre nedostatok právomoci súdu možná ani odôvodnená ingerencia na poskytnutie ochrany formou nariadenia neodkladného opatrenia, aby matka dočasne odovzdala deti otcovi do jeho osobnej starostlivosti. Napriek tomu, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahoval ani opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu nariadenia neodkladného opatrenia ani dôkazy, resp. listiny, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva, súd návrh neodmietol, ak išlo o také vady, ktoré bránili v konaní. Súd prvej inštancie podľa argumentácie dovolateľov, nielenže konal a rozhodol, ale si aj bez návrhu obstaral dôkazy.

3.4. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovali, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

4. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení navrhol, aby dovolací súd dovolanie ako neprípustné odmietol.

5. Dovolanie podali rodičia maloletých vo veci upravenej v zákone č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže § 76 CMP neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania rodičov maloletých bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) [ďalej aj len „najvyšší súd“] po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie rodičov maloletých nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné.

7. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Rodičia maloletých prípustnosť svojho dovolania vyvodzujú z § 420 písm. a/ a f/ CSP.

9. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP.

10. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

11. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 CSP, dovolací súd skúma

prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

12. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

13. Najvyšší súd vo svojej judikatúre akceptuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého, nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). K tomu záveru dospel najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/83/2017, v ktorom uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“. Výpočet prípadov, v ktorých rozhodnutie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení je rozhodnutím vo veci samej, podal obdobným spôsobom najvyšší súd tiež v rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/76/2016. Dovolací súd k tomu poznamenáva, že tieto právne náhľady sú zastávané aj v odbornej právnickej literatúre (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 458).

14. Z doterajšej judikatúry (R 21/2018 a R 76/2018) možno vyabstrahovať záver, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“ a ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP, je také, ktoré konzumuje vec samu. Jedná sa o prípady, kedy rozhodnutie o neodkladnom opatrení je iniciované a vydané ešte pred konaním vo veci samej a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Ide teda o rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, aby po ich vydaní boli dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samu, sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

15. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení v zásade nereprezentuje rozhodnutie vo veci samej, pretože sa všeobecne predpokladá jeho spojenie s vecou samou. Je ňou len (vtedy), ak konzumuje vec samu, čo naznačuje akúsi jeho „pripodobiteľnosť“ nezmeniteľnému meritórnemu rozhodnutiu (navodzujúcemu stav veci právoplatne rozsúdenej - res iudicata). Kľúčovou sa tu zdá byť okolnosť, že také rozhodnutie už nebude môcť byť atakované nadväzujúcim a súvisiacim rozhodnutím vydaným vo veci samej. V takom prípade by išlo o rozhodnutie o neodkladnom opatrení, na ktoré dopadá prípustnosť dovolania v zmysle § 420 CSP.

16. V danom prípade ide o nariadenie neodkladného opatrenia v prebiehajúcom konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, a to (len) na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 13P/48/2021.

17. Z uvedeného je zrejmé, že uznesenie odvolacieho súdu o neodkladnom opatrení nekonzumuje vec samu, lebo bude dotknuté konaním a rozhodnutím vo veci samej (konaním o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým), nejedná sa o rozhodnutie vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, tak ako to prezumuje ustanovenie § 420 CSP.

18. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dovolanie rodičov maloletých podané v zmysle § 420 písm. a/ a f/ CSP ako procesne neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP odmietol.

19. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.